

من مواعظ النبی صلی الله علیه وآله وسلم:

إياکم وتخشع التفاق وهو أن یرى الجسد خاشعاً والقلب لیس بخاشع.

(تحف العقول صفحه 60)

مراد از خشوع در این حدیث، خشوع در مقابل خداوند است در حال نماز و دعاء و ذکر، اگر انسان طوری باشد که وقتی کسی به او نگاه می کند خشوع را در او احساس کرده و توهم می کند که دارای قلب خاضعی است، اما در باطن هیچ خبری نباشد، خشوع منافقانه است. از دعائی که در صحیفه ثانیه سجادیه به این مضمون نقل شده که «اللهم ارزقنی عقلاً كاملاً و... و لبّاً راجحاً» استفاده می شود که انسان لبّی دارد و قشری، قشر او همین ظاهر و لبّ او باطن وی می باشد و اگر قشر ما راجح و خاشع و ذاکر باشد و لبّ ما غافل و غرق در مادیات باشد بسیار مذموم است. پروردگارا به ما لبّ راجح روزی گردان.